

Warszawa, dnia 23 grudnia 2022 r.

Poz. 207

ZARZĄDZENIE Nr 22/MON
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 22 grudnia 2022 r.

w sprawie wykonywania czynności służbowych przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej

Na podstawie art. 9 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1214 oraz z 2022 r. poz. 655 i 1488) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa formy, metody, sposoby i środki wykonywania czynności służbowych przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej, w zakresie objętym przepisami ustawy.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1214 oraz z 2022 r. poz. 655 i 1488) oraz akty wykonawcze do niej;
- 2) żołnierzach Żandarmerii Wojskowej – należy przez to rozumieć żołnierzy, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 ustawy;
- 3) przepisach o postępowaniu karnym – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375 i 1855) oraz akty wykonawcze do niej;
- 4) przepisach o postępowaniu w sprawach o wykroczenia – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2022 r. poz. 1124) oraz akty wykonawcze do niej;
- 5) przepisach o postępowaniu karnym skarbowym – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2022 r. poz. 859 i 1301) oraz akty wykonawcze do niej;

- 6) przepisach o broni i amunicji – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2020 r. poz. 955 oraz z 2022 r. poz. 275) oraz akty wykonawcze do niej;
- 7) przepisach o postępowaniu administracyjnym – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185) oraz akty wykonawcze do niej;
- 8) przepisach o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1119 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 24, 218, 1700 i 2185) oraz akty wykonawcze do niej;
- 9) przepisach o przeciwdziałaniu narkomanii – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2050, z 2019 r. poz. 1655, z 2021 r. poz. 2469 oraz z 2022 r. poz. 763, 764, 1700, 1812 i 1855) oraz akty wykonawcze do niej;
- 10) przepisach o dyscyplinie wojskowej – należy przez to rozumieć przepisy działu XIII ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 655, 974 i 1725) oraz akty wykonawcze do niej.

§ 3. Czynności służbowe, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1, 2, 8-10 i 13-15 ustawy, żołnierze Żandarmerii Wojskowej wykonują w formie służby patrolowej.

§ 4. Czynności służbowe, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 17 ustawy, żołnierze Żandarmerii Wojskowej wykonują zgodnie z przepisami o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, przepisami o przeciwdziałaniu narkomanii oraz przepisami o dyscyplinie wojskowej.

§ 5. Czynności służbowe, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 11 i 12 ustawy, żołnierze Żandarmerii Wojskowej wykonują w formie służby konwojowej.

§ 6. Czynności służbowe, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 5 i ust. 2 pkt 16 i 16a ustawy, żołnierze Żandarmerii Wojskowej wykonują poprzez działania profilaktyczne.

§ 7. Czynności służbowe, w zakresie kontroli obowiązków wynikających z przepisów o broni i amunicji, żołnierze Żandarmerii Wojskowej wykonują zgodnie z tymi przepisami.

§ 8. Czynności służbowe, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 18 ustawy, żołnierze Żandarmerii Wojskowej wykonują zgodnie z przepisami rozporządzenia wydanego na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy.

§ 9. 1. Żołnierze Żandarmerii Wojskowej w celu zatrzymania sprawców przestępstw i wykroczeń oceniają ryzyko bezpośredniego zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego, odrębnie dla osoby pokrzywdzonej i uczestników zatrzymania oraz odrębnie dla siebie.

2. Zatrzymania szczególnie niebezpiecznych przestępców, sprawców przestępstw z użyciem broni, materiałów wybuchowych lub innych niebezpiecznych przedmiotów (zatrzymania wysokiego ryzyka) realizują żołnierze Żandarmerii Wojskowej, którzy zostali przeszkoleni do wykonywania tych czynności, z zachowaniem szczególnej ostrożności.

§ 10. Żołnierze Żandarmerii Wojskowej wykonują czynności operacyjno-rozpoznawcze, na podstawie i na zasadach określonych w ustawie. W toku postępowania karnego, równoległe z czynnościami procesowymi, mogą być również wykonywane czynności operacyjno-rozpoznawcze na zasadach określonych w przepisach o postępowaniu karnym.

§ 11. Czynności procesowe w postępowaniach sprawdzających i przygotowawczych o przestępstwa, żołnierze Żandarmerii Wojskowej prowadzą w oparciu o przepisy o postępowaniu karnym i karnym skarbowym.

§ 12. W postępowaniach o wykroczenia, żołnierze Żandarmerii Wojskowej stosują przepisy o postępowaniu w sprawach o wykroczenia i o postępowaniu karnym.

§ 13. Żołnierze Żandarmerii Wojskowej na miejscu zdarzenia zabezpieczają ślady i dowody przestępstw i wykroczeń, na zasadach określonych w przepisach o postępowaniu karnym oraz postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

§ 14. Poszukiwanie sprawców przestępstw i wykroczeń oraz osób zaginionych, a także poszukiwanie utraconych przez jednostki wojskowe: broni, amunicji, materiałów wybuchowych i innego mienia wojskowego oraz materiałów zawierających informacje niejawne, żołnierze Żandarmerii Wojskowej prowadzą w oparciu o przepisy o postępowaniu karnym i przepisy o postępowaniu w sprawach o wykroczenia. W czynnościach tych mogą stosować metody pracy operacyjno-rozpoznawczej, określone w zarządzeniu, o którym mowa w § 17.

§ 15. 1. Czynności służbowe, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4a ustawy, wykonywane są poprzez porównanie treści analizowanego oświadczenia z treścią poprzednio złożonych

oświadczeń, a w uzasadnionych przypadkach z innymi dokumentami i informacjami zawartymi w powszechnych rejestrach państwowych i urzędach skarbowych, pozwalającymi ocenić wiarygodność, zawartych w oświadczeniu majątkowym danych.

2. W przypadku niewypełnienia oświadczenia majątkowego lub jego części oraz w przypadku zaistnienia wątpliwości w zakresie zupełności lub prawdziwości danych zawartych w analizowanych oświadczeniach, dokonujący analizy oświadczeń podejmują czynności zmierzające do ich wyjaśnienia. W tym celu, w terminie i miejscu wyznaczonym mogą żądać od osoby składającej oświadczenie:

- 1) ustnego lub pisemnego wyjaśnienia zaistniałych wątpliwości;
- 2) przedstawienia odpowiednich dokumentów lub złożenia dodatkowych, pisemnych wyjaśnień.

§ 16. Szczegółowe formy, metody, sposoby i środki wykonywania czynności, o których mowa w § 3-9, określa załącznik do zarządzenia.

§ 17. Formy, metody, sposoby i środki wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych zawarto w zarządzeniu wydanym z uwzględnieniem wymagań wynikających z obowiązku ochrony informacji niejawnych.

§ 18. Traci moc zarządzenie Nr 70/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 30 listopada 2001 r. w sprawie form, metod, sposobów i środków wykonywania czynności służbowych przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej (Dz. Urz. Min. Obr. Nar. z 2001 r. poz. 175, z 2008 r. poz. 173, z 2012 r. poz. 11 oraz z 2021 r. poz. 136).

§ 19. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: z up. *M. Wiśniewski*

Załącznik
do zarządzenia Nr 22/MON
Ministra Obrony Narodowej
z dnia 22 grudnia 2022 r. (poz. 207)

**SZCZEGÓŁOWE FORMY, METODY, SPOSOBY I ŚRODKI
PEŁNIENIA SŁUŻBY PATROLOWEJ, KONWOJOWEJ, DZIAŁAŃ
PROFILAKTYCZNYCH, PROWADZENIA KONTROLI BRONI PRYWATNEJ,
WYKONYWANIA CZYNNOŚCI OCHRONNYCH LUB REALIZACJI ZATRZYMAŃ
WYSOKIEGO RYZYKA**

Rozdział 1

Współdziałanie

§ 1. Żołnierze Żandarmerii Wojskowej (ŻW) wykonując czynności w ramach służby patrolowej, konwojowej, działań profilaktycznych, prowadzenia kontroli broni prywatnej, wykonywania czynności ochronnych lub zatrzymań wysokiego ryzyka współdziałają z:

- 1) innymi jednostkami organizacyjnymi ŻW w zakresie:
 - a) wymiany informacji o stanie dyscypliny wojskowej, bezpieczeństwa i porządku publicznego w garnizonie,
 - b) organizacji wspólnych działań prewencyjnych, profilaktycznych i specjalistycznych,
 - c) zabezpieczania zgrupowań wojskowych, ćwiczeń, uroczystości i imprez z udziałem wojska,
 - d) zabezpieczania przemieszczania się wojsk,
 - e) udzielania pomocy patrolom i konwojom z innych jednostek organizacyjnych ŻW, znajdujących się na ich obszarze działań;
- 2) dowódcami (komendantami) garnizonów i jednostek wojskowych w zakresie:
 - a) wypracowania wniosków i propozycji dotyczących stanu przestrzegania dyscypliny wojskowej w garnizonie,
 - b) zabezpieczania porządku publicznego w czasie wizyt w garnizonach osób podlegających ochronie przez ŻW oraz wojskowych delegacji zagranicznych, uroczystości i innych imprez organizowanych przez wojsko lub z udziałem wojska;

- 3) innymi służbami i instytucjami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo i porządek publiczny szczególnie w zakresie:
- a) wymiany informacji o naruszeniach porządku publicznego i właściwego jego utrzymania w garnizonach, obiektach i na szlakach komunikacyjnych,
 - b) użycia wspólnych sił i środków podczas zabezpieczania uroczystości państwowych, zapewnienia bezpieczeństwa na drogach, szlakach komunikacyjnych i obiektach,
 - c) realizacji działań specjalistycznych.

§ 2. 1. Jednostki organizacyjne ŻW opracowują, dla właściwych organów informacje o stanie dyscypliny wojskowej i przestępczości w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, a także mogą występować do tych organów z wnioskami mającymi na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw, wykroczeń i przewinień dyscyplinarnych.

2. Żołnierze ŻW mogą uczestniczyć w pracach zespołów, grup i innych podmiotów powoływanych przez instytucje państwowe i samorządowe, których zakres działania obejmuje zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego, dyscypliny wojskowej oraz inne zadania pozostające we właściwości ŻW.

Rozdział 2

Służba patrolowa

§ 3. Służba patrolowa jest formą wykonywania zadań służbowych przez żołnierzy ŻW, pojedynczo albo w grupie, pieszo albo z wykorzystaniem pojazdów służbowych, która polega na przemieszczaniu się w wyznaczonym rejonie lub na wyznaczonej trasie, w celu zapewnienia przestrzegania dyscypliny wojskowej oraz ochrony porządku publicznego na terenach i obiektach jednostek wojskowych oraz w miejscach publicznych.

§ 4. 1. Patrole dzielą się na:

- 1) patrole zapobiegawcze, w których wyodrębnia się patrole piesze, patrole zmotoryzowane, patrole motorowodne, patrole ruchu drogowego, oraz patrole asystencyjne;
- 2) patrole interwencyjne.

2. Celem działania patroli zapobiegawczych jest w szczególności zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń oraz zapewnianie przestrzegania dyscypliny wojskowej, a w przypadku ich stwierdzenia podejmowanie interwencji.

3. Celem działania patroli interwencyjnych jest w szczególności przywracanie naruszonego porządku publicznego i dyscypliny wojskowej.

§ 5. Patrole zapobiegawcze piesze – wyznacza się do wykonywania zadań oraz pieszego przemieszczania się po wyznaczonych rejonach lub na wyznaczonych trasach.

§ 6. 1. Patrole zapobiegawcze zmotoryzowane – wyznacza się do wykonywania zadań oraz przemieszczania się w wyznaczonych rejonach lub po wyznaczonych trasach z wykorzystaniem pojazdów służbowych.

2. W przypadku konieczności podjęcia interwencji, dowódca patrolu wraz z patrolowym mogą opuścić pojazd służbowy.

3. W uzasadnionych przypadkach patrol zapobiegawczy zmotoryzowany może wykonywać zadania patrolowe pieszo.

4. Dowódca patrolu może podjąć decyzję o użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych pojazdu uprzywilejowanego w przypadkach określonych w przepisach o ruchu drogowym. O podjęciu tej decyzji dowódca patrolu melduje oficerowi dyżurnemu jednostki organizacyjnej ŻW oraz fakt podjęcia tej decyzji dokumentuje.

§ 7. 1. Patrole zapobiegawcze motorowodne – wyznacza się do wykonywania zadań oraz przemieszczania się na wyznaczonych obszarach akwenów morskich i wód śródlądowych oraz rejonach przyległych wzdłuż linii brzegowej.

2. Patrolowanie akwenów morskich i wód śródlądowych odbywa się z wykorzystaniem łodzi motorowodnych lub innych jednostek pływających przydzielonych służbowo, z zachowaniem przepisów obowiązujących na akwenach wodnych.

3. Patrolowanie rejonów przyległych do akwenów morskich i wód śródlądowych, wzdłuż linii brzegowej odbywa się pieszo lub z wykorzystaniem pojazdu służbowego.

4. W przypadku podjęcia interwencji, dowódca patrolu wraz z patrolowym mogą opuścić środek transportu.

§ 8. 1. Patrole zapobiegawcze ruchu drogowego – wyznacza się do wykonywania zadań oraz przemieszczania się po wyznaczonych rejonach lub trasach, z wykorzystaniem pojazdów służbowych, w celu kontroli ruchu drogowego, pilotowania pojazdów oraz kierowania ruchem drogowym.

2. Kontrola ruchu drogowego powinna być wykonywana w sposób uwzględniający prewencyjne oddziaływanie na uczestników tego ruchu.

3. Patrole zapobiegawcze ruchu drogowego pełnią służbę:

1) dynamicznie – patrolując drogę pieszo albo przy użyciu pojazdu służbowego, z prędkością zapewniającą obserwację ruchu drogowego;

- 2) statycznie – wykonując czynności służbowe w wyznaczonym miejscu, w tym również kierując ruchem drogowym;
- 3) naprzemiennie, w sposób określony w pkt 1 i 2.

4. Patrole, o których mowa w ust. 1, realizowane są przez żołnierzy ŻW o specjalności wojskowej – ruch drogowy, zwanymi dalej „inspektorami ruchu drogowego”, oraz przez dowódców patroli.

5. Dowódcy patroli, o których mowa w ust. 1, realizują zadania w zakresie:

- 1) kontroli dokumentów kierowcy i pojazdu oraz przewożonego ładunku;
- 2) kontroli stanu technicznego pojazdu, w tym ogólnego utrzymania i wyposażenia pojazdu, stanu kół i ogumienia, sprawności działania świateł zewnętrznych, wycieraczek oraz sygnałów dźwiękowych;
- 3) kontroli przewożenia i zabezpieczenia towarów oraz osób znajdujących się na skrzyni ładunkowej;
- 4) zabezpieczania miejsca zdarzenia drogowego w celu zapewnienia bezpieczeństwa w ruchu drogowym i przywrócenia płynności ruchu drogowego;
- 5) badania, w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu, przy użyciu urządzeń elektronicznych dokonujących pomiaru stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu;
- 6) badania, w celu ustalenia w organizmie obecności środka działającego podobnie do alkoholu, przy użyciu metod niewymagających badania laboratoryjnego;
- 7) używania urządzeń rejestrujących i przyrządów kontrolno-pomiarowych służących do pomiaru prędkości;
- 8) odczytu w czasie kontroli wskazania drogomierza pojazdu, drogomierza pojazdu holowanego oraz drogomierza pojazdu przewożonego wraz z jednostką miary;
- 9) kierowania ruchem drogowym w uzasadnionych przypadkach.

6. Inspektorzy ruchu drogowego realizują zadania określone w ust. 5 oraz zadania wymagające wiedzy specjalistycznej, w zakresie:

- 1) kierowania ruchem drogowym;
- 2) kontroli stanu technicznego pojazdów silnikowych;
- 3) obsługi i wykorzystania przyrządów kontrolno-pomiarowych służących do rejestracji zachowania uczestników ruchu drogowego, pomiaru prędkości i stanu technicznego pojazdów;
- 4) wykonywania czynności na miejscu zdarzeń drogowych;
- 5) kontroli przewozu towarów niebezpiecznych.

7. Dowódca patrolu może wykonywać zadania określone w ust. 6, jeżeli posiada odpowiednie przeszkolenie i niezbędne uprawnienia.

8. Patrol może zatrzymać do kontroli, w tym samym czasie tylko jeden pojazd, z wyjątkiem sytuacji, w której:

- 1) kierujący innym pojazdem popełnił przestępstwo lub wykroczenie;
- 2) otrzymał od przełożonego polecenie lub zgodę na skontrolowanie większej liczby pojazdów lub kierujących pojazdami w tym samym czasie;
- 3) zachodzi potrzeba niezwłocznego podjęcia czynności kontrolnych wobec większej liczby pojazdów lub kierujących pojazdami w tym samym czasie.

9. Warunkiem używania urządzeń kontrolno-pomiarowych (rejestrujących) jest odbycie szkolenia z zakresu budowy i obsługi danego urządzenia, a jeżeli jest to wymagane przez inne przepisy, także uzyskanie przez obsługującego świadectwa kwalifikacji.

§ 9. Patrole zapobiegawcze asystencyjne – wyznacza się do udzielenia pomocy komornikowi sądowemu lub innemu organowi egzekucyjnemu w celu zapewniania osobistego bezpieczeństwa osobom wykonującym czynności egzekucyjne oraz innym uczestnikom postępowania, a także zapewnienia porządku w miejscu przeprowadzania tych czynności.

§ 10. 1. Patrole interwencyjne – to patrole zmotoryzowane, pozostające w odwodzie oficera dyżurnego jednostki organizacyjnej ŻW, przeznaczone do sprawnego przywracania zakłóconego porządku publicznego z udziałem osób, wobec których ŻW jest właściwa, oraz do zabezpieczenia miejsc zdarzeń do czasu przybycia żołnierzy ŻW lub funkcjonariuszy innego organu porządku publicznego uprawnionych do realizacji czynności służbowych.

2. Patrol interwencyjny może realizować zadania patrolu zapobiegawczego na polecenie przełożonego patrolu.

§ 11. 1. Dowódca patrolu, przed przystąpieniem do interwencji, ocenia sytuację i przekazuje informacje do oficera dyżurnego jednostki organizacyjnej ŻW, a następnie podejmuje działania w celu przywrócenia naruszonego porządku publicznego, udziela pierwszej pomocy osobom pokrzywdzonym lub osobom, których życiu lub zdrowiu zagraża niebezpieczeństwo, uniemożliwia sprawcy kontynuowanie działań naruszających porządek prawny i w miarę możliwości zatrzymuje go, zabezpiecza miejsce zdarzenia przed zatarciem śladów i innych dowodów, zbiera możliwie najwięcej informacji o zdarzeniu i jego sprawcach oraz ustala świadków zdarzenia.

2. Jeżeli w czasie interwencji zostało zagrożone bezpieczeństwo żołnierza patrolu, dowódca patrolu wstrzymuje się od podejmowania dalszych działań do czasu przybycia wsparcia innego patrolu, obserwuje sprawców i uczestników zdarzenia w celu ich późniejszego ustalenia, zatrzymania sprawców i udokumentowania przebiegu zdarzenia.

3. Jeżeli podczas kontroli lub interwencji ujawniono, że za naruszenie przepisów odpowiedzialne są również inne osoby, dowódca patrolu stosuje wobec tych osób przysługujące mu środki prawne lub występuje o ich zastosowanie do innych organów.

§ 12. 1. Żołnierze ŻW mogą pełnić służbę patrolową wspólnie z funkcjonariuszami Policji, funkcjonariuszami Straży Granicznej, funkcjonariuszami Służby Ochrony Kolei, strażnikami straży miejskich lub gminnych oraz przedstawicielami innych podmiotów realizujących zadania w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym z policjami wojskowymi innych państw.

2. Działania patrolowe mogą być realizowane z wykorzystaniem systemów bezzałogowych statków powietrznych.

§ 13. 1. Żołnierze ŻW pełniący służbę patrolową mają prawo wykonywać tylko te czynności, które wynikają z obowiązujących przepisów prawa i doraźnych poleceń przełożonych. Wykonywanie jakichkolwiek innych czynności jest zabronione.

2. Patrole mają obowiązek kontrolowania oraz podejmowania interwencji w przypadkach uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa lub wykroczenia albo naruszenia dyscypliny wojskowej.

3. Żołnierze patrolu:

- 1) mogą opuszczać wyznaczony rejon, trasę lub miejsce pełnienia służby patrolowej w przypadku:
 - a) podjęcia pościgu za osobą, wobec której istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia,
 - b) udzielania pierwszej pomocy osobom, których życiu lub zdrowiu zagraża niebezpieczeństwo,
 - c) udziału w zwalczaniu klęski żywiołowej i likwidacji jej skutków,
 - d) odpoczynku i przerwy w czasie pełnienia służby patrolowej,
 - e) nagłej niedyspozycji żołnierza podczas pełnienia służby patrolowej;

- 2) na polecenie przełożonego:
 - a) zasięgają informacji lub udzielają wyjaśnień żołnierzom i innym osobom, w sposób nie naruszający przepisów ustawy o ochronie informacji niejawnych;
 - b) wymieniają spostrzeżenia z innymi patrolami ŻW oraz patrolami innych organów i służb, o których mowa w § 12 ust. 1, a w uzasadnionych przypadkach – współdziałają z nimi na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

4. Dowódca patrolu ma prawo:

- 1) wydawać rozkazy i polecenia żołnierzom patrolu;
- 2) wydawać rozkazy i polecenia żołnierzom, a także wydawać innym osobom polecenia określonego zachowania się w granicach niezbędnych do wykonania czynności służbowej.

5. Dowódca patrolu ma obowiązek:

- 1) realizować zadania prewencyjne wynikające z obowiązujących przepisów prawnych;
- 2) znać zadania realizowane przez patrol;
- 3) kierować podległymi żołnierzami ŻW;
- 4) utrzymywać łączność z oficerem dyżurnym jednostki organizacyjnej ŻW.

6. Patrolowi mają obowiązek:

- 1) wykonywać rozkazy i polecenia dowódcy patrolu;
- 2) znać zadania realizowane przez patrol i sposób utrzymywania łączności z oficerem dyżurnym jednostki organizacyjnej ŻW;
- 3) ubezpieczać dowódcę patrolu;
- 4) prowadzić pościg, podjęty bezpośrednio po popełnieniu czynu, za żołnierzem lub inną osobą, wobec których istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia oraz zabezpieczać ślady, dowody przestępstwa lub wykroczenia, jeżeli dowódca patrolu nie był w stanie wydać takiego rozkazu;
- 5) patrolowy wyznaczony na zastępcę dowódcy patrolu oprócz obowiązków patrolowego wykonuje obowiązki dowódcy patrolu, jeżeli dowódca nie jest w stanie pełnić tej funkcji.

7. Żołnierze ŻW wykonując zadania, o których mowa w ustawie, wobec osób określonych w art. 3 ust. 2 ustawy, mają prawo legitymowania osób oraz sprawdzania posiadania uprawnień określonych w przepisach ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. z 2016 r. poz. 38 oraz z 2022 r. poz. 655), w celu:

- 1) ustalenia tożsamości osoby, co do której istnieje uzasadnione podejrzenie, że popełniła ona przestępstwo lub wykroczenie albo przewinienie dyscyplinarne;

- 2) ustalenia tożsamości osoby podlegającej doprowadzeniu lub zatrzymaniu;
- 3) wykonania polecenia wydanego przez sąd lub prokuratora;
- 4) ustalenia świadków zdarzenia mającego znamiona przestępstwa lub wykroczenia albo przewinienia dyscyplinarnego;
- 5) identyfikacji osoby ujętej na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa lub wykroczenia albo przewinienia dyscyplinarnego, albo też w pościgu podjętym bezpośrednio po popełnieniu takiego czynu, jak też osoby wskazanej przez pokrzywdzonego jako sprawcę przestępstwa lub wykroczenia albo przewinienia dyscyplinarnego;
- 6) zatrzymania osoby ukrywającej się przed organami ścigania lub wymiaru sprawiedliwości, a także żołnierza, który samowolnie opuścił jednostkę wojskową lub wyznaczone miejsce przebywania;
- 7) ustalenia uprawnień do posiadania lub noszenia broni, amunicji, materiałów wybuchowych lub innych środków walki albo przedmiotów, których posiadanie lub noszenie wymaga zezwolenia;
- 8) ustalenia prawa do przebywania żołnierza poza jednostką wojskową lub wyznaczonym miejscem przebywania w odniesieniu do żołnierzy pełniących niezawodową służbę wojskową;
- 9) ustalenia uprawnień do kierowania pojazdem lub innym środkiem transportu;
- 10) ustalenia uprawnień do noszenia munduru wojskowego oraz odznak lub oznak wojskowych.

8. Dowódca patrolu doprowadza żołnierza do oficera inspekcyjnego garnizonu lub oficera dyżurnego jednostki wojskowej w celu podjęcia decyzji o zatrzymaniu:

- 1) co do którego istnieje uzasadnione przypuszczenie, że popełnił wykroczenie, a zachodzi obawa co do jego ucieczki lub ukrycia się albo zatarcia śladów, bądź też nie można ustalić jego tożsamości.
- 2) który został ujęty na gorącym uczynku popełnienia wykroczenia albo w pościgu podjętym bezpośrednio po popełnieniu tego czynu;
- 3) który rażąco narusza dyscyplinę wojskową lub porządek publiczny, jeżeli zachodzi obawa co do jego ucieczki lub ukrycia się albo zatarcia śladów czynu bądź nie można ustalić jego tożsamości albo gdy zatrzymanie jest niezbędne do niezwłocznego przywrócenia dyscypliny wojskowej lub porządku publicznego;

- 4) który nie posiada dokumentów uprawniających do przebywania poza jednostką wojskową lub wyznaczonym miejscem przebywania jeżeli pełni niezawodową służbę wojskową;
- 5) który w mundurze wojskowym znajduje się w miejscu publicznym pod wpływem alkoholu, środka odurzającego, substancji psychotropowej albo środka zastępczego;
- 6) który nosi mundur wojskowy albo posiada uzbrojenie lub wyekwipowanie wojskowe, niezgodne z obowiązującymi przepisami, jeżeli nie ma możliwości usunięcia nieprawidłowości podczas kontroli;
- 7) który będąc w stanie nietrzeźwości swoim zachowaniem daje powód do zgorznięcia w miejscu publicznym lub miejscu pracy, znajduje się w okolicznościach zagrażających jego życiu lub zdrowiu albo zagraża życiu lub zdrowiu innych osób.

9. Patrol, z zastrzeżeniem ust. 10, może wejść:

- 1) na teren jednostki wojskowej za żołnierzem lub inną osobą, wobec których istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, lub za żołnierzem, który naruszył dyscyplinę wojskową;
- 2) do lokalu i budynku będących miejscem publicznym:
 - a) w celu przywrócenia zakłóconego porządku publicznego przez żołnierzy lub z ich udziałem na wezwanie przebywających w nich osób,
 - b) w pościgu za osobą, wobec której istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, wykroczenia lub naruszenia dyscypliny wojskowej,
 - c) w pościgu za osobą, wobec której istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia – za zgodą osoby uprawnionej;
- 3) do lokalu i budynku niebędących miejscem publicznym:
 - a) w pościgu za osobą, wobec której istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa – po uzyskaniu zgody osoby uprawnionej,
 - b) na wezwanie osób przebywających w lokalu lub budynku, w celu przywrócenia porządku zakłóconego przez żołnierza lub przy jego udziale.

10. W przypadku sprzeciwu osób, o których mowa w ust. 9 pkt 2 lit. a i c i pkt 3 lit. a, dowódca patrolu:

- 1) zapobiega ucieczce osoby, za którą prowadzony jest pościg, z tego lokalu lub budynku i zwraca się do najbliższego wojskowego lub cywilnego organu uprawnionego do zarządzania lub przeprowadzenia przeszukania;

- 2) może wejść do tych pomieszczeń pomimo sprzeciwu, po okazaniu legitymacji służbowej ŻW, oraz dokonać przeszukania, zgodnie z przepisami o postępowaniu karnym:
 - a) gdy pościg prowadzony jest za osobą, wobec której istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa i zachodzi obawa jego ucieczki – o ile nie jest możliwe przybycie w krótkim czasie organu, o którym mowa w pkt 1,
 - b) gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że w mieszkaniu prywatnym zostało popełnione przestępstwo lub zagrożone jest życie lub zdrowie przebywających tam osób.

11. Żołnierzom patrolu zabrania się wsiadania do kontrolowanego pojazdu, z wyjątkiem:

- 1) kontroli jego stanu technicznego, wyposażenia, przewożonego ładunku lub osób;
- 2) kontroli zapisów tachografu i ogranicznika prędkości;
- 3) sprawdzenia, czy znajduje się w nim lub jest stosowane urządzenie:
 - a) mogące wpływać na niewłaściwe funkcjonowanie tachografu,
 - b) wysyłające sygnały świetlne w postaci niebieskich lub czerwonych świateł błyskowych albo sygnału dźwiękowego o zmiennym tonie, stanowiące obowiązkowe wyposażenie pojazdu uprzywilejowanego,
 - c) informujące o działaniu przyrządu kontrolno-pomiarowego, używanego przez organy kontroli ruchu drogowego lub działanie to zakłócające,
 - d) kierowania tym pojazdem,
 - e) udzielania pomocy osobie, która się w nim znajduje.

12. Zabrania się prowadzenia pościgu:

- 1) w pojedynkę;
- 2) po peronach i torach kolejowych, z wyjątkiem przypadków, gdy pościg prowadzony jest za osobą, co do której zachodzi uzasadnione podejrzenie, że popełniła przestępstwo.

13. Podczas pełnienia służby patrole prowadzą rozpoznanie prewencyjne poprzez uzyskiwanie i dokumentowanie informacji o wszelkich zdarzeniach i zjawiskach mogących sprzyjać naruszeniu prawa i dysfunkcyjnych społecznie, a w szczególności dotyczących naruszeń dyscypliny wojskowej, zagrożeń dla porządku publicznego, życia, zdrowia, mienia lub obiektów wojskowych.

§ 14. 1. Dowódca patrolu, w zależności od wagi naruszenia, może:

- 1) zwrócić uwagę żołnierzowi, że postępuje niewłaściwie;
- 2) polecić usunięcie stwierdzonych naruszeń na miejscu;

- 3) wylegitymować żołnierza, tj. odnotować dane personalne żołnierza i przynależność służbową, w celu poinformowania dowódcy jednostki wojskowej o naruszeniu dyscypliny wojskowej;
- 4) pouczyć;
- 5) nałożyć grzywnę w drodze mandatu karnego lub odnotować dane personalne żołnierza i okoliczności zdarzenia w celu sporządzenia wniosku o ukaranie do sądu;
- 6) doprowadzić do właściwego wojskowego organu porządkowego albo innego organu lub miejsca, jeżeli wynika to z przepisów prawa;
- 7) zatrzymać osobę, na zasadach określonych w ustawie.

2. Dowódca patrolu może wystąpić do komendanta jednostki organizacyjnej ŻW o skierowanie wniosku do właściwego dowódcy jednostki wojskowej o wyróżnienie żołnierza jeżeli zachodzą uzasadnione okoliczności określone w przepisach o dyscyplinie wojskowej.

§ 15. Ubiór oraz wyposażenie żołnierzy pełniących służbę patrolową określa komendant jednostki organizacyjnej/placówki ŻW.

§ 16. Przełożonymi patroli są:

- 1) oficer dyżurny jednostki organizacyjnej ŻW;
- 2) komendant jednostki organizacyjnej/placówki ŻW;
- 3) przełożeni komendanta jednostki organizacyjnej ŻW.

§ 17. 1. Kontrola służby patrolowej ma na celu sprawdzenie prawidłowego działania patrolu w czasie służby.

2. Prawo kontrolowania patrolu mają:

- 1) przełożeni, którym podlegają patrole;
- 2) osoby posiadające pisemne upoważnienie wydane przez komendanta jednostki organizacyjnej ŻW, z której został wystawiony patrol, lub przez jego przełożonego.

3. Kontrola służby patrolowej nie może utrudniać pełnienia tej służby.

§ 18. 1. Działania patrolowe mają charakter planowy.

2. Patrole wyznacza się do pełnienia służby w rozkazie dziennym komendanta jednostki organizacyjnej/placówki ŻW.

3. Komendanci jednostek organizacyjnych/placówek ŻW dokonują okresowej oceny realizacji działalności patrolowej i osiągniętych efektów.

4. Przebieg służby patrolowej dokumentuje dowódca patrolu w książce dowódcy patrolu, a w razie potrzeby sporządza notatki służbowe, meldunki i inne dokumenty określone w odrębnych przepisach.

Rozdział 3

Służba konwojowa

§ 19. 1. Konwój jest to zorganizowana, odpowiednio przygotowana, przeszkolona i uzbrojona grupa żołnierzy, której zadaniem jest przemieszczenie osób lub dostarczenie mienia wojskowego, innych przedmiotów lub dokumentów do miejsca przeznaczenia.

2. Konwojowaniu podlegają osoby zatrzymane, tymczasowo aresztowane, skazane, a także przymusowo doprowadzane. Konwojuje się również mienie wojskowe, dokumenty i inne przedmioty.

§ 20. Służbę konwojową wykonuje się poprzez:

- 1) konwoje miejscowe;
- 2) konwoje zamiejscowe.

§ 21. Służbę konwojową wykonują jednostki organizacyjne/placówki ŻW na podstawie zlecenia konwojowania wydanego przez:

- 1) szefów/kierowników komórek wewnętrznych, oficera dyżurnego własnej jednostki organizacyjnej ŻW (na potrzeby własne);
- 2) inną jednostkę organizacyjną/placówkę ŻW;
- 3) sąd;
- 4) prokuratora.

§ 22. 1. Konwoje wyznacza się do pełnienia służby w rozkazie dziennym komendanta jednostki organizacyjnej/placówki ŻW.

2. Przebieg służby konwojowej dokumentuje dowódca patrolu w książce dowódcy patrolu i nakazie konwojowania, a w razie potrzeby sporządza notatki służbowe lub meldunki.

§ 23. 1. W skład konwoju wchodzi: dowódca konwoju, konwojent lub konwojenci oraz kierowca, jeżeli konwój odbywa się pojazdem służbowym.

2. Na jedną osobę konwojowaną wyznacza się, co najmniej jednego konwojenta.

3. W przypadku konwojowania więcej niż trzech osób, wyznacza się zastępcę dowódcy konwoju.

4. W przypadku konwojowania mienia wojskowego, innych przedmiotów lub dokumentów można wyznaczyć konwój jednoosobowy, jeżeli odrębne przepisy tak stanowią.

§ 24. 1. Konwojowanie może być wykonywane pieszo, pojazdami i innymi środkami transportu, w tym środkami komunikacji publicznej.

2. Zabrania się konwojowania osób agresywnych i niebezpiecznych środkami komunikacji publicznej.

3. W czasie konwojowania osób, żołnierze konwoju i osoby konwojowane nie oddają honorów.

§ 25. 1. Żołnierze konwoju w czasie służby konwojowej zobowiązani są pilnie strzec konwojowanych, aby nie dopuścić do ich ucieczki, targnięcia się na życie i zdrowie własne lub innych osób oraz nie dopuścić do jakichkolwiek kontaktów osób konwojowanych między sobą oraz z osobami postronnymi, które nie uzyskały na to zezwolenia.

2. W przypadku konwojowania mienia wojskowego, innych przedmiotów lub dokumentów obowiązkiem żołnierzy konwoju jest nie dopuścić do ich utraty lub uszkodzenia.

3. Do obowiązków dowódcy konwoju w szczególności należy:

- 1) znajomość zadania konwoju i sposobu utrzymywania łączności z jednostkami organizacyjnymi/placówkami ŻW;
- 2) czuwanie nad prawidłowym pełnieniem służby przez konwojentów i niezwłoczne reagowanie na wszelkie stwierdzone nieprawidłowości w funkcjonowaniu konwoju;
- 3) w razie pojawienia się trudności uniemożliwiających konwojowanie, podjęcie stosownych działań polegających na eliminacji ich przyczyn lub zameldowanie o tym oficerowi dyżurnemu jednostki organizacyjnej/komendantowi placówki ŻW;
- 4) żądanie od osoby konwojowanej bezwzględnego podporządkowania się wydanym mu poleceniom;
- 5) regulowanie toku służby konwoju;
- 6) meldowanie przełożonym o wszelkich naruszeniach w służbie popełnionych przez konwojentów;
- 7) w przypadku ucieczki osoby konwojowanej – niezwłoczne podjęcie pościgu – przy wykorzystaniu sił własnych, innych żołnierzy, funkcjonariuszy Policji, a także w miarę możliwości innych osób;

8) odbierania konwojowanym posiadanych przez nich lub przekazanych im przedmiotów, których użycie ze względu na ich właściwości może spowodować zagrożenie życia lub zdrowia lub bezpieczeństwa konwoju.

4. Zastępca dowódcy konwoju obejmuje dowodzenie konwojem, jeżeli dowódca nie jest w stanie wykonać swoich obowiązków.

5. Żołnierze konwoju w czasie konwojowania mają prawo:

- 1) zwracania się, w uzasadnionych przypadkach, o udzielenie pomocy do najbliższej jednostki organizacyjnej/placówki ŻW, jednostki wojskowej, jednostki organizacyjnej Policji, jednostki organizacyjnej Straży Granicznej, jednostki organizacyjnej Straży Ochrony Kolei, straży miejskiej lub gminnej;
- 2) zatrzymywania pojazdów wojskowych i korzystania z nich w razie podjęcia pościgu za osobą konwojowaną lub w celu udzielenia pomocy osobom poszkodowanym;
- 3) wstępu w czasie prowadzenia pościgu za osobą konwojowaną, z zastrzeżeniem ust. 6,:
 - a) do lokali i budynków będących miejscami publicznymi,
 - b) do innych lokali i budynków – za zgodą osób uprawnionych.

6. W razie sprzeciwu osób, o których mowa w ust. 5 pkt 3 lit. b):

- 1) dowódca konwoju zapobiega ucieczce osoby, za którą prowadzony jest pościg, z lokalu lub budynku i zwraca się do najbliższego wojskowego lub cywilnego organu uprawnionego do zarządzenia lub przeprowadzenia przeszukania;
- 2) gdy konwojowanym jest niebezpieczny przestępca i zachodzi obawa jego ucieczki, żołnierze konwoju – o ile nie jest możliwe przybycie w krótkim czasie organu, o którym mowa w pkt 1 – mogą wejść do pomieszczeń, o których mowa w ust. 5 pkt 3, dokonując przeszukania po okazaniu legitymacji służbowej ŻW, zgodnie z przepisami o postępowaniu karnym.

§ 26. 1. Konwój w czasie pełnienia służby konwojowej podlega:

- 1) komendantowi i oficerowi dyżurnemu jednostki organizacyjnej/placówki ŻW, z której został wyznaczony;
- 2) przełożonym komendanta jednostki organizacyjnej ŻW;
- 3) w czasie pobytu na obszarze działania innej jednostki organizacyjnej ŻW – komendantowi i oficerowi dyżurnemu tej jednostki.

2. W czasie pobytu konwoju w sądzie albo prokuraturze, konwój wykonuje polecenia prezesa sądu, przewodniczącego składu orzekającego albo prokuratora.

§ 27. 1. Kontrola służby konwojowej ma na celu sprawdzenie prawidłowego działania konwoju w czasie pełnienia tej służby.

2. Prawo kontrolowania konwojów mają:

- 1) przełożeni, którym podlegają konwoje;
- 2) komendant, oficer dyżurny jednostki organizacyjnej/placówki ŻW, na której obszarze działania przebywa konwój;
- 3) osoba posiadająca pisemne upoważnienie wydane przez komendanta jednostki organizacyjnej ŻW, z której wystawiony jest konwój, lub bezpośredni przełożony tej osoby.

3. Kontrola służby konwojowej nie może utrudniać pełnienia tej służby.

Rozdział 4

Działania profilaktyczne

§ 28. 1. Działania profilaktyczne, to planowe i skoordynowane przedsięwzięcia służbowe organizowane przez ŻW, w celu przeciwdziałania przestępczości i zapobieganiu negatywnym zjawiskom w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (SZ RP).

2. Najważniejszym celem działalności profilaktycznej jest przeciwdziałanie zjawiskom dysfunkcyjnym i umacnianie dyscypliny w SZ RP.

3. Działalność profilaktyczna realizowana jest:

- 1) samodzielnie, z wykorzystaniem sił i środków ŻW oraz innych podmiotów, mających w zakresie swoich właściwości podejmowanie działań profilaktycznych na rzecz poprawy bezpieczeństwa i przeciwdziałania zjawiskom dysfunkcyjnym;
- 2) przez dowódców jednostek wojskowych z udziałem przedstawicieli ŻW.

4. Działalność profilaktyczną prowadzi się w szczególności poprzez:

- 1) organizowanie w środowisku wojskowym przedsięwzięć edukacyjnych;
- 2) organizowanie spotkań i szkoleń poświęconych zagrożeniom zjawiskami dysfunkcyjnym;
- 3) uczestniczenie w przedsięwzięciach profilaktycznych organizowanych przez jednostki wojskowe oraz instytucje, z którymi współpracuje ŻW;
- 4) analizowanie stanu dyscypliny wojskowej i przestępczości oraz zagrożeń zewnętrznych mających wpływ na stan dyscypliny wśród żołnierzy;
- 5) kontrolę ochrony mienia wojskowego, w tym nadzór nad działalnością Specjalistycznych Uzbrojonych Formacji Ochronnych (SUFO).

§ 29. 1. Działalność profilaktyczną organizują i prowadzą komendanci jednostek organizacyjnych ŻW na przydzielonym im obszarze działania.

2. Komendanci jednostek organizacyjnych ŻW dostosowują działalność profilaktyczną do występujących zagrożeń i potrzeb zgłoszonych przez dowódców jednostek wojskowych (garnizonów).

3. Realizując działania profilaktyczne jednostki organizacyjne ŻW współdziałają z dowódcami jednostek wojskowych (garnizonów) oraz jednostkami organizacyjnymi Policji, a także innymi podmiotami działającymi w zakresie umacniania poszanowania prawa i porządku publicznego.

4. Komendanci jednostek organizacyjnych ŻW dokonują okresowej oceny realizacji działalności profilaktycznej i osiągniętych zaplanowanych efektów.

5. Przedstawiciele ŻW uczestniczą w określaniu kierunków działań profilaktycznych i programów profilaktycznych w SZ RP, pozostających we właściwości ŻW.

6. Przedstawiciele ŻW mogą uczestniczyć w pracach zespołów, grup i innych podmiotów powoływanych przez instytucje państwowe i samorządowe, których zakres prac obejmuje działania profilaktyczne pozostające we właściwości ŻW.

§ 30. 1. Działania profilaktyczne w zakresie ochrony mienia wojskowego, jednostki organizacyjne ŻW realizują, w szczególności poprzez:

- 1) kontrolę systemu ochrony obiektów wojskowych, a w tym przeciwdziałanie utracie broni, amunicji, środków bojowych i innego mienia wojskowego;
- 2) nadzór nad działalnością SUFO w zakresie, o którym mowa w art. 43a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2021 r. poz. 1995).

2. W ramach kontroli systemu ochrony obiektów wojskowych uwzględnia się między innymi przestrzeganie przez osoby funkcyjne rozkazów i wytycznych, w szczególności obejmujących:

- 1) zabezpieczenie broni, środków bojowych i innego mienia wojskowego;
- 2) systemy ochrony obiektów wojskowych, sposobu organizacji i pełnienia służby ochronnej;
- 3) rozliczanie amunicji i środków bojowych po odbytych strzelaniach i ćwiczeniach wojskowych.

3. Działania, o których mowa w ust. 2, opierają się na:

- 1) systematycznej kontroli ochrony mienia wojskowego;
- 2) systematycznych analizach zagrożeń zewnętrznych i wewnętrznych;

3) dokładnej znajomości funkcjonowania systemów zabezpieczeń technicznych stosowanych w jednostkach wojskowych.

4. Działania profilaktyczne, o których mowa w ust. 1, realizują żołnierze ŻW posiadający imienne upoważnienie do przeprowadzania tych czynności wydane przez Komendanta Głównego ŻW.

Rozdział 5

Kontrola wykonywania obowiązków wynikających z przepisów o broni i amunicji przez żołnierzy zawodowych

§ 31. 1. ŻW jest organem właściwym do wydawania, cofania pozwoleń, rejestracji broni oraz dysponowania bronią i amunicją oraz innych zadań wynikających z przepisów o broni i amunicji w stosunku do żołnierzy zawodowych.

2. ŻW prowadzi kontrolę wykonywania obowiązków wynikających z przepisów o broni i amunicji przez żołnierzy zawodowych.

§ 32. 1. Kontrolę, o której mowa w § 31 ust. 2, prowadzą jednostki organizacyjne ŻW na swoim obszarze działania.

2. Kontrolę poddaje się w roku kalendarzowym co najmniej 20% posiadaczy broni, a także wszystkich żołnierzy zawodowych, którzy w danym roku kalendarzowym dokonali pierwszego nabycia broni.

3. Kontrolę broni prowadzi się na podstawie planu opracowanego w oddziale ŻW.

§ 33. Kontrolą obejmuje się, w szczególności:

- 1) warunki przechowywania broni;
- 2) dokumenty uprawniające do posiadania broni;
- 3) zaświadczenia uprawniające do nabycia broni.

§ 34. W zależności od wagi stwierdzonych naruszeń, żołnierz ŻW może:

- 1) pouczyć żołnierza zawodowego;
- 2) nałożyć grzywnę w drodze mandatu karnego;
- 3) za pokwitowaniem odebrać broń i amunicję oraz dokumenty potwierdzające uprawnienie do posiadania broni;
- 4) sporządzić meldunek do komendanta oddziału ŻW, na podstawie protokołu kontroli broni prywatnej, z wnioskiem o wszczęcie postępowania administracyjnego w celu cofnięcia uprawnień.

§ 35. 1. Kontrolę, o której mowa w § 31 ust. 2, przeprowadza się po ustaleniu z kontrolowanym żołnierzem zawodowym terminu kontroli. Dopuszcza się także przeprowadzenie kontroli bez wcześniejszego ustalenia terminu.

2. Do przeprowadzenia kontroli wyznacza się jednego lub dwóch żołnierzy ŻW.

3. Przed skierowaniem do przeprowadzenia kontroli, przełożony udziela instruktażu żołnierzom ŻW oraz przekazuje dane osobowe kontrolowanego żołnierza zawodowego oraz dane identyfikacyjne broni i dokumentów uprawniających do jej posiadania.

§ 36. 1. Przebieg i zakres kontroli oraz stwierdzone nieprawidłowości i uwagi co do wywiązywania się przez posiadacza broni z ustawowych obowiązków wynikających z przepisów o broni i amunicji dokumentuje się w protokole kontroli broni prywatnej.

2. Protokół sporządza się w miejscu prowadzenia kontroli i jest podpisywany przez kontrolującego żołnierza ŻW oraz żołnierza zawodowego poddanego kontroli.

3. Protokół przedkłada się komendantowi oddziału ŻW, a następnie umieszcza w teczce akt posiadacza broni.

§ 37. Odebrane egzemplarze broni i amunicji przechowuje się w depozycie broni prywatnej w oddziałach ŻW.

Rozdział 6

Zatrzymanie wysokiego ryzyka

§ 38. 1. Decyzję o skierowaniu do realizacji zatrzymania wysokiego ryzyka, o którym mowa w § 9 ust. 2 zarządzenia, podejmuje Komendant Główny ŻW z własnej inicjatywy lub na wniosek szefów zarządów lub szefa Sztabu Komendy Głównej ŻW, właściwego komendanta oddziału ŻW, sądu lub prokuratora.

2. W sytuacji niecierpiącej zwłoki podjęcie decyzji, o której mowa w ust. 1, może nastąpić na wniosek zgłoszony ustnie, potwierdzony na piśmie, niezwłocznie po ustaniu przeszkody uniemożliwiającej złożenie go w tej formie.

§ 39. 1. Zatrzymania wysokiego ryzyka realizują jednostki organizacyjne ŻW, z których szczegółowego zakresu działania to wynika.

2. Komendant Główny ŻW może skierować do wsparcia działań jednostki organizacyjnej ŻW, o której mowa w ust. 1, siły i środki z innych jednostek organizacyjnych ŻW określając ich podporządkowanie i relacje dowodzenia.

§ 40. Po otrzymaniu decyzji o realizacji zatrzymania wysokiego ryzyka, komendant jednostki organizacyjnej ŻW, o której mowa w § 39 ust. 1:

- 1) odpowiada za:
 - a) wyznaczenie dowódcy realizacji zatrzymania,
 - b) określenie składu grupy realizującej zatrzymanie,
 - c) określenie i zapewnienie wyposażenia, a w razie potrzeby o dodatkowe środki, w tym pojazdy specjalistyczne, łodzie, śmigłowce, bezzałogowe statki powietrzne, przewodników z psami służbowymi;
- 2) może zwrócić się o dodatkowe informacje dotyczące zadania do osoby lub organu, który złożył wniosek o realizację zatrzymania wysokiego ryzyka, a także o inne informacje niezbędne do realizacji zadania;
- 3) we współdziałaniu z komendantem jednostki organizacyjnej ŻW, na której obszarze działania, realizowane jest zadanie, w szczególności:
 - a) organizuje zabezpieczenie medyczne, przeciwpożarowe, a w razie potrzeby zapewnia gotowość do użycia osób przeszkolonych do prowadzenia negocjacji, psychologa oraz innego personelu niezbędnego do wykonania zadania,
 - b) zapewnia siły i środki do zabezpieczenia rejonu działania.

§ 41. Dowódca, o którym mowa w § 40 pkt 1 lit. a:

- 1) odpowiada za:
 - a) przygotowanie do wykonania zadania,
 - b) realizację zatrzymania,
 - c) udokumentowanie działań;
- 2) podejmuje decyzje o sposobie realizacji zadania oraz użyciu odpowiednich sił i środków;
- 3) odstępuje od wykonania zadania, jeżeli:
 - a) ujawniono dodatkowe okoliczności mające bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo,
 - b) utracono możliwość realizacji zadania;
- 4) melduje komendantowi jednostki organizacyjnej, o której mowa w § 39 ust. 1, o odstąpieniu od wykonania zadania, który składa meldunek Komendantowi Głównemu ŻW oraz informuje osobę lub organ, który złożył wniosek o realizację zatrzymania wysokiego ryzyka.

Rozdział 7

Czynności ochronne

§ 42. 1. ŻW wykonuje czynności ochronne wobec osób uprawnionych, o których mowa w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy.

2. Głównym celem organizowania i wykonywania przez ŻW czynności ochronnych jest zapobieganie wszelkim zamachom mogącym naruszać życie i zdrowie osób ochraniających.

§ 43. 1. Czynności ochronne realizuje jednostka organizacyjna ŻW, z której szczegółowego zakresu działania to wynika.

2. W celu wsparcia czynności ochronnych realizowanych przez jednostkę organizacyjną ŻW, o której mowa w ust. 1, Komendant Główny ŻW może tworzyć nieetatowe grupy ochrony ŻW (NGO ŻW) w jednostkach organizacyjnych ŻW, innych niż wymienione w ust. 1.

§ 44. 1. Czynności ochronne w stosunku do uprawnionych osób, ŻW realizuje samodzielnie albo współdziała z właściwymi organami i instytucjami (służbami/formacjami) realizującymi zadania w tym zakresie na mocy odrębnych przepisów.

2. W odniesieniu do osób i delegacji ochraniających przez Służbę Ochrony Państwa, ŻW wykonuje czynności ochronne na zasadach określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy.

§ 45. 1. Realizacja czynności ochronnych wykonywanych przez ŻW uzależniona jest w szczególności od stopnia zagrożenia, miejsca, czasu, ilości sił i środków, a także charakteru danego przedsięwzięcia ochronnego.

2. W przypadku zagrożenia bezpieczeństwa osób ochraniających, czynności ochronne traktuje się nadrzędnie, i mają one pierwszeństwo wobec czynności przewidzianych programem wizyty oraz zasad protokołu dyplomatycznego.

3. W celu oceny zagrożeń oraz dla zapewnienia bezpieczeństwa osobom ochraniającym, ŻW prowadzi:

- 1) rozpoznanie miejsc czasowego pobytu;
- 2) planowanie czynności ochronnych;
- 3) dokumentowanie czynności ochronnych.

4. Do wsparcia czynności ochronnych mogą być wykorzystywane systemy bezzałogowych statków powietrznych.

§ 46. W zależności od stopnia zagrożenia, miejsca, czasu, ilości sił i środków oraz rodzaju przedsięwzięcia, czynności ochronne dzielą się na:

- 1) operacje ochronne;
- 2) zabezpieczenia ochronne.

§ 47. 1. Operację ochronną realizuje się w celu zapewnienia bezpieczeństwa osoby lub osób ochranianych poprzez użycie znacznych sił i środków jednostki organizacyjnej ŻW, o której mowa w § 43 ust. 1, NGO ŻW i innych jednostek organizacyjnych ŻW oraz we współdziałaniu z właściwymi organami i instytucjami (służbami/formacjami) realizującymi zadania w tym zakresie na mocy odrębnych przepisów.

2. Decyzję o realizacji operacji ochronnej podejmuje Komendant Główny ŻW.

§ 48. Zabezpieczenie ochronne realizuje się w celu zapewnienia bezpieczeństwa osoby lub osób ochranianych, siłami jednostki organizacyjnej ŻW, o której mowa w § 43 ust. 1, przy wsparciu NGO ŻW we współdziałaniu z innymi jednostkami organizacyjnymi ŻW oraz właściwymi organami i instytucjami (służbami/formacjami) realizującymi czynności ochronne na mocy odrębnych przepisów.

§ 49. 1. W celu wsparcia czynności ochronnych wykonywanych przez żołnierzy z jednostki organizacyjnej ŻW, o której mowa w § 43 ust. 1, Komendant Główny ŻW może dodatkowo nakazać realizację tych czynności komendantom innych jednostek organizacyjnych ŻW.

2. W zależności od potrzeb, ŻW może występować z wnioskiem do dowódców (dyrektorów, szefów, komendantów) komórek i jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej o udzielenie niezbędnej pomocy, w celu przygotowania i wykonywania czynności ochronnych.

3. Dowódcy (dyrektorzy, szefowie, komendanci) jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej mają obowiązek udzielić niezbędnej pomocy ŻW, w realizacji czynności ochronnych.

§ 50. 1. Skład grup realizujących czynności ochronne, ich wyposażenie i inne stosowane środki określa komendant jednostki organizacyjnej ŻW, o której mowa w § 43 ust. 1, lub komendant jednostki organizacyjnej ŻW, który otrzymał zadanie wsparcia czynności ochronnych siłami NGO ŻW.

2. Żołnierze ŻW podczas wykonywania czynności ochronnych, zwolnieni są z obowiązku noszenia umundurowania, dostosowując ubiór cywilny do wykonywanych czynności.

§ 51. 1. Żołnierze ŻW, podczas wykonywania czynności ochronnych mają prawo w szczególności:

- 1) żądać pomocy od instytucji państwowych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorców;
- 2) zwracać się o niezbędną pomoc do innych jednostek organizacyjnych niż wymienione w pkt 1 oraz stowarzyszeń i fundacji;
- 3) zwracać się w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może obejmować w szczególności:

- 1) użyczenie środków transportu;
- 2) użyczenie środków łączności;
- 3) wydzielenie sił i środków do wsparcia czynności ochronnych;
- 4) wydzielenie sił i środków do zabezpieczenia medycznego;
- 5) udostępnienie obiektów, urządzeń i miejsc.

§ 52. Podczas przygotowania i realizacji czynności ochronnych wobec uprawnionych osób, uzbrojeni żołnierze ŻW mają prawo:

- 1) wejścia na teren jednostek wojskowych, obiektów wojskowych i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych na podstawie legitymacji i odznaki identyfikacyjnej żołnierza ŻW;
- 2) nosić przy sobie broń służbową na pokładach statków powietrznych i jednostek pływających.

§ 53. 1. Kontrola wykonywania czynności ochronnych ma na celu sprawdzenie prawidłowego działania żołnierzy ŻW w czasie pełnienia służby.

2. Prawo kontroli wykonywania czynności ochronnych mają:

- 1) Komendant Główny ŻW i osoby przez niego upoważnione;
- 2) komendant jednostki organizacyjnej, o której mowa w § 43 pkt 1, i osoby przez niego upoważnione;
- 3) komendant jednostki organizacyjnej ŻW, na obszarze działania której realizowane są czynności ochronne, w stosunku do podległych mu żołnierzy NGO ŻW.

3. Kontrola nie może utrudniać wykonywania czynności ochronnych.